

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Sagen i sin Helhed sattes under Forhandling.

Philipsen: Da den højtærede Finansminister fremsatte nærværende Lovforslag i Begyndelsen af dette Aar, modtog jeg dette Forslag med levende Glæde. Det forekom mig at være en Retfærdighedshandling, jeg var glad ved at være med til at udøve over for Virksomheder, der dels som Skibsbyggeriet, dels som vor Søfart forekom mig at staa paa et særligt fremskredent Standpunkt inden for vort økonomiske Liv, og som kæmpede en tapper Strid mod de Hindringer, som vort eget og andre Landes Protektionisme lagde i Vejen for Udøvelsen af disse Virksomheder.

Nu i Dag, da denne Sag er til 3die Behandling, og vi staa over for Spørgsmaalet om den endelige Afstemning, kan jeg ikke tilbageholde, at det er med Lige-gyldighed, ja, næsten med Uvillie, jeg giver min Stemme til dette Lovforslag. Jeg tænker ikke her paa den Begunstigelse, som derved vil ydes Skibsbyggeriet. Jeg tænker paa den Begunstigelse, som indirekte gennem § 2 og direkte gennem § 1 ydes Søfartsvirksomheden. Vi yde i dette Øjeblik denne Understøttelse til en Virksomhed, hvis Ledere i den sidste Tid have vist sig at staa paa det laveste Trin af vor sociale Udvikling gennem de Beslutninger, disse Ledere have taget om at nægte det Personale, som er knyttet til disse Virksomheder, at staa i faglige Organisationer. Jeg ønsker ikke her, da det ikke er naturligt, hverken efter Dagsordenen eller efter Rammerne for en Rigsdagsforhandling, at komme ind paa den store Konflikt, som har fundet Sted i den sidste Tid. Jeg ønsker ikke at drøfte Forholdet om Ret og Skyld der; heller ikke at komme ind paa de urimelige Beskyldninger, som ere blevne rettede mod vort Landbrugs-Eksports ledende Mænd, fordi de under disse vanskelige Tider have søgt at værgе og værne den Virksomhed, de ere satte til at varetage. Jeg holder mig kun til det, der er blevet tilbage som Asken efter den store Brand, at de ansvarlige Ledere af vor Søfartsvirksomhed ere endte med at nægte de Mænd, som ere knyttede til deres Virksomheder, at staa i Foreninger for deres faglige Interesser, og at de gennem Trusler om Sult og Nød, ved edelige Løfter have søgt at tvinge

voksne, myndige Mænd til ikke at udøve det, som i ethvert Tilfælde efter vore Dages Opfattelse maa anses for en naturlig Menneskeret. Jeg hæver mig ikke til en saadan Højde som til at tale om grundlovsmæssige Rettigheder; men jeg siger, her er Tale om noget, som efter Samfundsudviklingen maa anerkendes som en naturlig Menneskeret, og ikke blot det, men ved vor Lovgivning i de sidste Aar er det blevet Grundlag for vigtige Institutioner. Et Forbud som det, der blev udstedt, er af den Natur, at det maa møde den skarpeste moralske Fordømmelse; jeg gaar videre og siger, at det burde her, som andetsteds, være Forhold, der burde være undergivet strafferetlig Forfølgelse. Nu staa jeg over for dette Lovforslag som en Begunstigelse til disse Virksomheder. Jeg stemmer for Loven, som den foreligger, fordi det i og for sig selv er en Billigheds- og Retfærdighedshandling, og jeg tror, det er rigtigt, at man selv over for det, man ikke er sympatetisk over for, stemmer efter, hvad der er billigt og retfærdigt, men jeg kan ikke tilbageholde, og jeg ønsker at sige, at jeg gør det med Lige-gyldighed, næsten med Uvillie.

Sigvald Olsen: Den samme Følelse, som besjælede det ærede Medlem, der nu satte sig, har ogsaa været raadende hos mig, naar jeg tager Hensyn til, hvad der er gaaet for sig i de senere Dage. Jeg kunde ligesom det ærede Medlem have ønsket, at der fra anden Side var grebet ind for at værgе Arbejderne mod den Brutalitet — jeg ønsker ellers ikke at bruge stærke Ord, og jeg skal derfor sige, at jeg her med Villie bruger dette — den banditagtige Optræden, der er vist over for Arbejderne . . .

Formanden: Det er ikke heldigt at bruge saa stærke Ord i denne Forsamling.

Sigvald Olsen: Jeg havde gjort opmærksom paa, at jeg var paa det rene med, at Formanden vilde paatale det.

Formanden: Saa burde det ærede Medlem ikke have udtalt dem.

Sigvald Olsen: Jeg vilde ønske, at de Folk, der havde Indflydelse over for dette store Dampskibsselskab, der i Forhold til vort Lands Størrelse er i Besiddelse af en ganske enestaaende Magt, at de Mænd, der specielt kunne øve Indflydelse